

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 1. Lipca V. S. ROKU 1808.

WILNO VS. d. 1 Lipca 1808 r. Uniwersytet Imperatorski Wileński obchodził zamknięcie roku Szkolnego, a rozpoczęcie wakacyi publicznem posiedzeniem. Rektor Uniwersytetu w zagaieniu Sessyi wystawił krótką Historją prac, starań, i robot, które w ciągu upłynionego roku łożone i dopełnione były przez całe zgromadzenie dla nauk i instrukcyi publiczney, dla ich potrzeb, zakładów i funduszów. Po czym JP. Jędrzey Sniadecki Professor Chemii czytał rozprawę o nowym metalu przez siebie odkrytym w surowey platynie, który od nowo wynalezionego Planety Vesta nazwał Vestium; ważny ten Chemiczny wynalazek, do którego przyszedł rzezony Professor przez kilka miesięczną ciągłą pracę nad rozbiorem Platiny surowey i nad oddzieleniem z niey wszystkich metallów, przyprowadził Autora do charakterów nie tylko nowego metalu, ale samey nawet czystey Platiny, i do wielu faktów w Chemii dotąd nieznanych, wypadki tak szczęśliwey i pożyteczney pracy komunikowane są Akademii umiejętności S. Petersburgskiey i Instytutowi Narodowemu w Paryżu. Zakończyła się Sessya Uniwersytetu ogłoszeniem Uczniów, którzy we wszystkich oddziałach nauk przez postępek szczególniejszy zasłużyli na nadgrody, to jest w oddziale nauk Fizycznych i Matematycznych Kaetan Krassowski, Maxymilian Jakubowicz, Kandydaci do stanu Nauczycielskiego. W oddziale nauk Medycznych Krzysztof Grass Kandydat Medycyny, w oddziale nauk moralnych i politycznych Józef Koderkiewicz, magister prawa, w oddziale Litteratury i sztuk pięknych Stanisław Zukowski, kandydat do stanu nauczycielskiego z postępu w Filologii, Literaturze Greckiey i Łacińskiej, w tymże oddziale Uczniowie Skulptury Franciszek Zeyfert, Kazimierz Jelski z postępu w tey sztuce.

Na dniu 14 Czerwca VS. zszedł z tego świata w 57 roku wieku swego JW. Ludwik Hrabia Skumin Tyszkiewicz Marszałek W. W. X. L. Aktualny tajny Konsyliarz J. Imperatorskiey Mei wszech Rossyi, Bailli orderu S. Jana Jerozolimskiego, orderu S. Andrzeia, orła białego, Alexandra Newskiego i S. Stanisława Kawaler. Słodczą obyczajem stałością charakteru, ochotą do usług Publicznych ziednał dla siebie powszechny serc obywatelskich szacunek, i okazał się być nieodrodnym starożytnego domu potomkiem. Nayprzód w obowiązku Adiutanta przy boku Królewskim i Aktualnego Rotmistrza kawaleryi narodowey, toż Ciwuna Woiewództwa Wileńskiego i Pisarza W. W. X. L. dał się poznać Kraiowi. W trzydziestym roku wieku swego z chwałą odbył urząd Marszałka Trybunału W. W. X. L. Trzy razy obrany był

Posłem na Sejm z Woiewództwa Wileńskiego, w czasie drugiego posłowania Marszałkiem Seymowym R. 1780 otrzymał buławę polną W. W. X. L.; R. 1791 został Podskarbinem W.; naostatek R. 1793 Marszałkiem W. Litewskim; zbieg trudnych okoliczności przeszkodził iemu okazać całą zdatność, iaką miał do publiczney posługi na stopniach tak wysokich; w tém przynajmniej zyskał świadectwo ziomek chwalebne, iż piastując dostoyne urzędy przez lat wiele, nie oburzył nikogo przeciw sobie, owszem tytuł miał przyiacioli ile znaiomych. Związkiem krwi z familią panującą połączony, Mądrego Króla statecznie posiadał szacunek, od obywatelów powszechnie był poważany. Pod rządem terazniejszym przez lat kilka sprawował obowiązki Marszałka Gubernskiego Litewskiego. Zamieniając życie publiczne na prywatne, ieszcze widoczniey okazał piękne duszy swoiey przymioty. Wiągę przodków w całym życiu szanował, umierając po Chrześcijańsku dowiodł, iak dobrze w nim była zaszciepiona; uwiadomiony o zbliżającym się zgonie, przyoił wyrok statecznym umysłem, i natychmiast o Najswiętsze Sakramenta prosił. Nieznosne długiey choroby bole zniósł mężnie i cierpliwie. Wspaniałym obrządkiem ciała iego do grobu Rodziców przeniesione zostało d. 27 Czerwca.

S. PETERSBURG VS. d. 19 Czerwca. Dalsze czynności wojenne w Finlandyi. Do Abo GM. Borozdin posilek nowy wprowadza. GL. Raiewski doniosł, że kwatera główna Feld Marszałka Klingsporn postąpiła na przód, i słychać o zamiarze nieprzyiacielskiego ataku, który dla Rossyanów nie może być niebezpieczny. Pierwsza dywizya flotylli weszła do Hangut, z kąd niedaleko widzieliśmy 8 okrętów liniowych Szwedzkich z mniejszym statkiem, wszystkie oddaliły się z oka na głębinę.

D. 30 GL. Barclay de Tolli doniosł, że główna kolumna iego znajduie się w Jokas, str. przednia o wiorst 20 na drodze ku Jorris; w. Michel był GM. Łabanow; nieprzyacieli około Warkaus, straż przednią trzymając w Jorris; siła iego wynosi od 3 do 4 t. pod Brygadyerem Sandel; Graf Cronstedt z równą liczbą miał czynić zaczepnie między armią G. Klingsporn i Kuopio. G. Buxhewden wnosząc że to nastąpić może na drodze prowadzącey do Jusakil, zalecił GL. Raiewskiemu woysko ztamtąd cofnąć ku Tawasthus, a z Helsingfors i Ostersund posilek zprowadzić. GM. Szepielew doniosł z Helsingen, że w bliskości tego przygórka jest 5 nieprzyiacielskich szalup, gdzie na brzeg występując mieszkańców zabierały.

D. 31 Wice Admiral Sariczew z Sweahorga

wysłał znowu część flotylli z wojskiem. Do tego portu z Cronstadu przyszła eskadra, fregatę postawiono między twierdzami Langern i Wester Swarto dla porażenia Szwedów gdyby się pokazali. GM. Tuczko donosił z Eknes, że pod Hangut widać codziennie krążącą eskadrę 8 okrętów liniowych; te d. 27 płynęły ku Lappowirto; d. 30 ieden statek zbliżył się na t. sążni do Gustaw Wern pod flagą Rosyiską, lecz po wystrzale naszym odszedł. Podobno tu Szwedzi mają zamiar nie dopuścić przeyscia naszej flotylli z Sweaborga do Hangut; więc zalecono Admiralo wi Sariczew, ażeby Rosyiskie statki zmocnił.

D. 1 czerwca GL. Raiewski donosił, że pod Percho atakował nieprzyjaciel prawe skrzydło, o czém dla odległości wodz nie odebrał rapportu, z Koiwisto tylko donosił Półkownik Wlastow, iż Pereho zaieli Szwedzi i most w Motonen spalili. G. Buxhewden zalecił temu Officyerowi przed zmocnionym nieprzyjacielem do Jaris ustępować; GM. Mullerowi postać do Tamnerfors piechotę z armatami; a GL. Barclay de Tolli został ostrożony, ażeby rozciągnął się do Koiwisto dla przeszkodzenia Szwedom w ataku centrum. Zastaniając odwrót GL. Raiewskiego, z Lilkiro posłano wojsko przez Lappo do Alaruoi. GL. Raiewski donosił iż Szwedzi zdobyli Percho od Kiwarwi w 600 ludzi, i rozciągnęli się do Sawriarwi; później w nocy trwożyli wodza Rosyiskiego na lewém skrzydle; nic tu iednak nie było ważnego.

D. 5 czerwca Officyer wysłany do Hangut donosił, iż eskadra Szwedzka z 7 okrętów liniowych, 3 korwet złożona krąży w tey stronie; flagi nie pokazuje, Admiralskiej nawet dla odległości nie można rozeznać; po budowli tylko widzieliśmy, że ieden statek był Angielski. Dywizya flotylli naszej przybywszy do Abo stanęła pod wyspą Bellholm bliżey brzegu, ażeby w żywność opatrzoną być mogła; druga dywizya Parkalaust minęła. GL. Barclay de Tolli donosił, że przybył z wojskiem pod Joris; tu Szwedzi wygodne stanowisko mieli między jeziorami połączeni bystro płynącą i głęboką rzeką, którey brzegi błotniste zastaniali strzelce, okopy, batterye. GM. Łabanow z S. Michel rusza przez Chaukiwori do Pieksemaki łączyć się mając z Półkownikiem Potemkinem ciągnącym z Jokas.

D. 6 GL. Raiewski donosi, że zapęd Szwedów pod Percho lękać się zaczął, żeby nie atakowali w Lappo; więc Rosyanie odstąpili ku Lilkiro; GM. Kniper z Vasa posłany do Lappo, z Nikarleby Półkownik Kulniew, zostawiwszy tu silny korpus GM. Jankowicza, w Vasa GM. Demidow; główna kolumna w Lilkiro; most od nieprzyjaciół spalony w Mutonels naprawiono. Zalecono GL. Raiewskiemu najlepiej zmocnić się w Lappo, ażeby zastąpić mógł linią żywności, i zbliżyć się do GL. Barclay de Tolli, który donosił, że po silnym odporze nieprzyjaciel z Joris wyparty, niemało zabitych, 10 ięńców utraciwszy; zdobyliśmy nadto armatę nabitą żelazną; z naszej strony 4 poległo, 40 ranionych; między ięńcami Szwedzkimi jest

Officyer pod artylleryi. Wkrótce potem zaieliśmy Warkaus; nieprzyjaciel nad wszelkie mniemanie opuścił to mocne stanowisko bez odporu żadnego; nagły jego odwrót przypisujemy tey okoliczności, że GM. Łabanow ciągnący przez Pieksemaki mógł z tyłu stanąć. Zaczęte pod Warkaus okopy napełnione są armatami, których część większa na lawetach; budowle skarbowe przed ustępem zapalili Szwedzi i zniszczyli. GL. Barclay de Tolli oczyszczając sobie drogę, na każdym prawie kroku znajduje ztąd trudność, iż nieprzyjaciel wszędzie mosty spalił, a stanowiska wybierane nie przystępne. Więc wodz Rosyiski zrobić kazał promy, znieść one do rzeki ludźmi, i pod natężonym ogniem Szwedów zpuścić na wodę dla przeprowadzenia piechoty, jazda zaś wpływ rzekę przechodziła. Tym sposobem przymuszeni zostali Szwedzi ustępować z Joris, a Rosyanie d. 3 przyszli do Warkaus, gdzie nieprzyjaciel także spalił mosty, i ustąpił zostawiwszy w batteriach 6 armat a blisko arsenału 8, 18 i 24 funtowych, i mnóstwo zapasu wszelkiego, o czém później będzie doniesiono dokładnie, gdy przyjdą rapporta od głównego kommanderującego. D. 6 GL. Barclay de Tolli złączył się z GM. Łabanowem, i przymusił Szwedów opuściwszy Kuopio cofać się przez jezioro do Taivola. D. 7 rano zaieliśmy Kuopio, gdzie zostawiony GM. Rachmanow z brygadą i 14 armatami; sam zaś GL. Barclay de Tolli z wojskiem pośpieszył do Koiwisto, ażeby tym obrótem zabezpieczając prawe skrzydło GL. Raiewskiego, odkrył razem centrum armii, i zaiął drogi prowadzące do Tawasthus i Vasa. Cała strata Rosyiska do d. 8 czerwca składa się z 24 żołnierzy zabitych 80 ranionych; raniony także Porucznik Wininkow z batalionu strzelców gwardyiskiego. Reszta później.

MUNICHEN d. 13 czerwca. Dziś rano tronu Wurtembergskiego następcą z małżonką wyjechał do Stutgardu, zawczora Garnerin w ogromnym ballonie ozdobionym flagą Francuzką, Bawarską, Wurtemberską, w przytomności niezliczonego ludu wznosił się na powietrze; odpawiawszy pomyślnie podróż zpuścił się na ziemię w Dornach mil kilka ztąd odległym; Wieczorem ogród Królewski przy pałacu Nymphenburg pysznie oświecono, do czego użyto lamp 100 t.

Dokończenie konstytucyi Bawarskiej. Ministrow będzie 5, zagraniczny, sprawiedliwości, skarbowy, wewnętrzny, woenny, iedna osoba może zarządzać wielo departamentami; Królewskie wyroki w swoim każdy wydziale Minister podpisze, które inaczej mocy prawa nie mają; za ściśle ich wykonanie Królowi odpowiadają Ministrowie, iakoteż za naruszenie konstytucyi, którego sami będą przyczyną; corocznie wszyscy powinni Monarsze podać dokładne opisanie stanu powierzonych im interessów. Do dzieł ważniejszych będzie rada tajna, w której z Ministrami 12, naywięcej 16 osob zasiadać może; tajnych konsyliarzów Król wyznacza na rok; tym sposobem wysłużywszy lat 16 zostaną dożywoćniemi. Król i następcą tronu na tey radzie obecni; w niebytności przyduie

najstarszy Minister. Rada roztrząsa projekta od Króla przez Ministrów przysłane, mianowicie podatki i skarbowe; rozwiązuje trudności zachodzące w sądownictwie i administracji, iakoteż czyli sługa koronny ma być sądzony. Rada dzieli się na 3 części; prawodawstwa cywilnego i kryminalnego, skarbową, i rządu wewnętrznego; każda liczy najmniej 3 osoby; uchwały swoje podaje pod rozważenie całej radzie; ta rada tajna może tylko radzić nie zaś ostatecznie stanowić.

Każdy Cirkul będzie rządzony przez Kommissarza z 3 albo 5 konsyliarzami; każdy Cirkul formuje zjazd i deputacyą, pierwszy reprezentantów narodowych obiera, drugą Król wyznacza; ta radzi o zkładkach na wydatek miejscowy potrzebnych, podaje projekta dążące do polepszenia Cirkulu, i przesyła Królowi przez Ministra wewnętrznego. Osoby do zjazdu wyznacza Król na całe ich życie z liczby 400 właścicieli, kupców, fabrykantów najwięcej płacących podatku gruntowego, licząc i na tysiąc mieszkańców. Zgromadzają się wybrani, ile razy obierać trzeba Reprezentanta, i gdy zaydzie rozkaz od tronu; zjazd trwa dni 8 najdłużey, Król mianuje Prezydenta na jedno lub wiele posiedzeń. Deputacya Cirkulu odnawiać się powinna w trzeciej części corok losem, posiedzenie iey 3 tygodniowe corok, Król czas, miejsce, Prezydentów naznacza. Do urzędów powiatowych należy policya miejscowa pod dozorem Kommissarza Królewskiego. Dochody i podatki zwyczajne wybierać mają poborcy; 6 lat służyć trzeba w urzędach niższych, żeby kto mógł być umieszczonym w administracji; wdowy i sieroty sług koronnych na urządzie zmarłych Król opatrzy. Reszta później.

MADRID d. 3 czerwca. W. X. Berg i Clivii z radą Castilijską przesyłając do narodu Hiszpańskiego wiadomy Napoleona wyrok względem zwołania do Bayonne Junty, przyłączył odezwę tegoż Monarchy do Hiszpanów, w której wyraża, iż Xiążęta ich prawa swoje do korony przełali na osobę Napoleona, ten jednak nie chce nad Hiszpanię panować, lecz tylko zasłużyć na miłość i wdzięczność u dzisiejszych i przyszłych iey mieszkańców. Ta Monarchia jest stara, potrzebuje więc odnowienia, mianowicie w prawach i ustawach swoich, ażeby odtąd dawne przeszkodą nie były do szczęśliwości domowej. Na zieżdzie walnym w Bayonne przyrzeka Napoleon sam z deputatami od narodu wybranymi leczyć rany zadane przeciągiem wieków krajowi, poznać i opatrzeć potrzeby obywatelskie; i nakoniec zrzekłszy się prawa nowo nabytego do Hiszpańskiej korony, ustąpić ją takiej osobie, któraby drugim była Napoleonem, a pod niezłomną tarczą konstytucyi zachowując władzę i powagę Monarchom przywoitą, zabezpieczyła wolność, swobodę, przywileje całego narodu, ażeby w następnych wiekach żyć mający Hiszpani powiedzieć mogli: ten oyczynę naszą przywrócił.

Donieśliśmy o deputatach którzy na Juntę do Bayonne iechać mają; przydajemy o nich wiadomość obszerniejszą. Te tylko miasta wysyłać

mają deputatów, którym prawo służyło wybierać ich do stanów powszechnych narodu zwanych Cortes; nie tylko zaś obierać mogą kawalerów, ale nawet Grandów i tytułami Castilii ozdobionych; opatrując każdego na wydatek podróży; byleby obrani byli oświeceni, gorliwi, doświadczeni, patrioci, zaszczycony ufnością ziomków, nie zważając czy są przytomni elekcyom lub nie przytomni, ludzie cywilni albo stanu wojskowego. Z duchowieństwa prócz Arcy Biskupów; Biskupów, Plebanów, być ma 12 kanoników Metropolitalnych. Grandów 12. Prowincye Nawarra, Biscaya, Guipuscoa, Alava, Maiorca, wyspy Canaryjskie, Asturya po iednym deputacie przyszlą. Rada Castilii 4, Indyjska 2, wojenna 2, orderowa 1, skarbowa 1, Inkwizycya 1; flotta 2, armia lądowa 7. Akademie Salamanca, Valladolid, Alcala po iednemu; kupcy 12, Arcy Biskup Toletański 2; każdy z 20 Biskupów po 1 Plebanie; o innych deputatach donieśliśmy dawniej.

LISBONA d. 28 Maia. X. Abrantes G. Junot ogłosił, że Napoleon względem na stan dzisiejszy Portugallii z osad zamorskich i handlu ogołoconey, kontrybucyą nadzwyczajną od 40 mill. franków do 20 mill. zmniejszyć kazał; co nie zciąga się bynajmniej do zwyczajney kontrybucyi, która 100 mill. fr. wyniosła; i już jest zapłacona. To ulżenie ciężaru powszechnego, iakoteż zaciężenie dane uroczystym sposobem, że Portugallia udzielną będzie i własnego Króla otrzyma, radością napełniły obywateli; za przykładem Coimbry miasta Leiria, Porto, Amarante, Branco, Ricardos wiele innych oświecone były; wszędy dziękczynne nabożeństwo lud odprawił; do którego zachęcające listy pasterskie wydali Biskupi, Porto, Algarwii, Aveiro, wielu innych. Wspomniany G. Junot rozkazał, ażeby uroczystość Bożego Ciała z okazałością iak największą była odprawiona w Lisbonie; wszystkie ulice, rynki, i domy iak najpyszniej przybrane, woyska w paradzie przy odgłosie muzyki, dział walowych i flotnych; co wyrazić trudno iak podobało się narodowi. W tych dniach za pozwoleniem wodza Francuzkiego odprawiła się rada 3 stanów, na której pismo dziękczynne do Monarchy Francuzkiego ułożone i podpisane zostało, w którym na końcu wyrazili Portugalczycy chęci, nadzieie, życzenia swoje, łącząc się z oświadczeniem G. Junot niedawno uczynionem przez Graffa Ega imieniem szlachty. Ta rada za pamięci żyjących Portugalczyków nie była widziana w narodzie; zwoływał ją ostatni raz Król Jan 4. Spokojność i porządek zachowujemy ściśle w całym kraju. Angielskie floty stojąc przed uściem Tagu rzeki, pod Porto, innemi miastami nadmorskiemi Portugallii, handel zupełnie zatamowały; na żywności jednak nam dotąd nie zbywa; o emigracyi mówić przestano, to pewna że w arsenale morskim naszej stolicy Francuzki wódz pilnie kazał pracować nad uzbrojeniem okrętów wojennych Portugalskich, fregat i mniejszych statków, które zostały w porcie Lisbońskim po oddaleniu się X. Regenta do Brezylji, liczba ich jest znaczna, lecz maytków niewiele.

KIEL d. 13 czerwca. Marszałek Bernadotte z Reidsburga, gdzie ma główną kwaterę, przybył tu wczora, i prezentował się Królowej Duńskiej; dziś znowu odjechał do armii. Z Coppenhagi w tym tygodniu żadnych wiadomości nie odbieramy; nie przyścia poczty zwyczajnej krążenie floty Angielskich jest przyczyną, albo inną okolicznością, zgadnąć trudno. Przez Norwegię przyszły Londyńskie dzienniki d. 24 maja; nie ma w nich godnego uwagi, prócz powtórzonych sporów o zwrócenie okrętów nie słusznie Duńczykom wydartych, i o zamknięcie gorzelni. Opozycja do izby niższej dwie materje nowe wprowadziła. Reprezentant Thornton oskarżył kompanię Indyjską, że prowincje Arcote i Oude zagarnęła bez pozorów nawet sprawiedliwości, po zysku Xiążęcia, który był naszym przyjacielem, i 17 letniego syna zostawił następcą, ten zaś przez Anglików został uwięziony i ze wszystkiego wyzuty, pod pozorem tajemnych związków przez ojca zklejonych niegdy z Hyder Alim i Tippo Saibem. Gdy dzieło Parlament na uwagę wziąć postanowił, Reprezentant Romilly dowodził potrzebę odmiany w prawie kryminalnym; zbyt łagodność dawnego, i nadto łatwe kary śmiertelnej odmiennianie na wygnanie do Botanybay, nie tylko nie powściągnęły złoczyńców, lecz owszem ich liczbę pomnożyły.

PARYŻ d. 14 czerwca. Według doniesień odebranych z New York, Amerykański Kongres posiedzenia swoje miał zamknąć d. 25 kwietnia; uchwały jego niewiadome; wojna z Anglią podobna, jeszcze nie jest zapowiedziana. Były Wice Prezydent Repety Burr widząc się nienawidzianym od ziomeków opuszcza oycyznę, i iedzie do Anglii.

W pismach naszych czytamy następującą uwagę. Morska wojna z pozorów bezczynna, dzielne wyprowadza skutki; od kilku miesięcy Francja więcej zyskała, niż gdyby wielką flotę Anglików zwyciężyła; eskadry nasze przebiegły morza, posiłek osadom zanosły, handel nieprzyjaciela zatrwożyły; zdobyliśmy nad morskie krainy, nowe porty, w nich niezliczone tysiące maytków, niemało okrętów, napełnione arsenały, nieprzyjaciółom do nich wstęp na zawsze zamykając. Potrzeba zniszczenia przemocy panów Oceanu dała nam pomoc wieloraką, iakiey mieć nie mogliśmy woiując z nieprzyjacielem umiarkowanym i sprawiedliwym. ANGIELSCY MINISTROWIE NARZĘDZIEM ZAWSZE BYLI POZYTECZNYM DLA WZROSTU POTĘGI NASZEJ. Ludzie rozsądni w tym narodzie za trudne i szkodliwe mieli zamknięcie portów; dziś jest niepodobne w przestrzeni mil 1500 brzegów Europejskich, gdzie Anglicy żadnego przytułku nie znajdują; krążenie zimowe znaczną dotąd klęskę przynosiło nieprzyjacielowi, która podwoi się teraz. Chcąc zamykać wszystkie porty Brytannia W. podwoić musi potęgę swoją, co niepodobna, inaczej eskadry zprzymierzone wynidą na morze, połączą się, i zwyciężą nabywszy doświadczenia. Dotąd szalała na stronę Angielską przeważała; lecz przewaga codzien staie się mniejsza; ich potęga jest

na stopniu najwyższym, z którego nie już wyżej postąpić, lecz upadać musi; strona przeciwna codzienny wzrost bierze. Dotąd morskie nawałności dziesiątą część okrętów Angielskich psowały użytych do zamykania portów corocznie; klęska będzie większa koniecznie, jeżeli Parlament zechce wystawić potęgę odpowiadającą potrzebie; gdyby zaś ją wystawił, utrzymać długo nie potrafi.

Zmarły Kardynał Arcy Biskup De Belloy iako Senator w Pantheonie miał być pogrzebiony; lecz ponieważ umierając chęć oświadczył, ażeby jego zwłoki złożone były przy kościele katedralnym, rzecz do Monarchy odesłano. Między licznymi cnotami tego Patryarchy żyjących Biskupów jaśniała najbardziej litość nad nędznymi; gdy rozeszła się wiadomość o zgonie jego, tysiące ubogich zgromadziły się do pałacu żal szczery okazując z utraty Pasterza dobroczyńcy, który w szczupłych nawet dochodach swoich znajdował sposobność ratowania wielu.

WILNO VS. d. 1 Lipca. W dniach 25, 26 i 27 tego miesiąca przy licznym zgromadzeniu Gości Uczniowie Gimnazjum przy Imperatorskim Wileńskim Uniwersytecie odbyli popis publiczny, na którym odpowiadając na zapytania przez JW. Rektora i WW. Professorów tegoż Uniwersytetu sobie dane z nauk Grammatyki ięzyków Polskiego i Łacińskiego, Moralney, Jeografii, Arytmetyki, Charakterów, Matematyki teoryczney, Algebry, Ogrodnictwa, Rolnictwa, Fizyki, Wymowy, i Pozyzi, Prawa przyrodzonego, politycznego, ekonomiki polityczney, prawa narodów, Historji powszechney z Jeografią, ięzyków Rosyjskiego, Francuzkiego, Niemieckiego i Rysunków, szczególniejszy dali dowód swej pilności i postępku w onych mianowicie z klasy I. Adam Abłamowicz, Józef Ciszkiwicz, Józef Becu, Józef Sniadecki, Mikołay Gierzdorf, Hieronim Ciszkiwicz, Alexander Niewiadomski, Jzydor Kuczewski, Romuald Brachfeld, Piotr Waszkiewicz, Franciszek Malewski, Józef Bohusław, Felix Romanowski, Antoni Szahin, Walenty Wolf, Grzegorz Siniakowski, Michał Legenza. Z klasy II Dominik Baranowicz, Jan Urbanowicz, Jan Dalecki, Jan Zakrzewski, Antoni Wyrwicz, Jgnacy Huwald, Józef Lipko, Michał Baliński, Paweł Podgórski, Stanisław Sidorowicz, Mikołay Oskirko, Kazimierz Paszkowski, Jerzy Kowaryn, Józef Slepś, Józef Znosko, Michał Lachnicki. Z klasy III. Piotr Sławiński, Adam Borowski, Michał i Korneliusz Korbittowie, Felix Laskowicz, Józef Dzieżyć, Kazimierz Balikiewicz, Fryderyk Huhel, Stanisław Rosołowski, Józef Krassowski, Jan Jarmołowicz, z klasy IV Stanisław Gucewicz, Józef Grabowski, Michał Krukowski, Onufry Pławski, Kazimierz Moniuszko, Jgnacy Sawicz, Karol Mdrawski, Józef Alexandrowicz, Adolf Abicht, Jakób Briotet, Kazimierz Brant, Stanisław Dzierożyński. Z klasy V. Gaspar Hornowski, Dominik Romanowski, Bonawentura Powicki, Stanisław Sowgin, z klasy VI Ludwik Sobolewski, Kazimierz Szapaliński, Julian Pomarnacki, Jgnacy Lachnicki, Jgnacy Wołodko.